ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Τὸ τροχαῖο ἀτύχημα

Τὸ ἄρθρο τοῦ κ. ΓΡΗΓ. ΣΟΛΩΜΟΥ

★ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

ρουσιάζει τὸ ἀτύχημα στὴ χώρα μας συγκριτικὰ μὲ τὶς ἄλλες.

Ἐνῷ δηλαδὴ στὶς Εὐρωπαϊκὲς χῶρες καὶ τὴν Ἀμερικὴ δὲν αὐξήθηκε σημαντικὰ κατὰ τὸ διάστημα τῆς τελευταίας 25ετίας, στὴν Ἑλλάδα ὁ δείκτης αὐξήσεως πλησίασε τὸ 1977 τὸ 800%. Ὁ πίνακας ποὺ ἀκολουθεῖ τῶν θυμάτων ἀπὸ τροχαῖα ἀτυχήματα στὴν πατρίδα μας στὸ διάστημα τῆς τελευταίας 25ετίας, εἶναι ἐνδεικτικός. Ὁ ἐντὸς παρενθέσεως ἀριθμὸς ἀφορᾶ τοὺς νεκρούς.

1953	3290 (240)
1959	11521 (531)
1965	19835 (760)
1968	21856 (740)
1971	26319 (1096)
1977	28979 (1507)

Σύμφωνα μὲ στατιστικὴ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἀπὸ τὸ 1955 ὡς τὸ 1969 ὁ ἀριθμὸς τῶν θυμάτων ἀπὸ τροχοὺς σέ διάφορες χῶρες παρουσιάζει τὴν ἀκόλουθη αὔξηση:

	1955	1969	ποσοστὸν αὐξήσεως
Σουηδία	18.952	24.474	29%
Ἀγγλία	267.922	352.202	31%
Δ. Γερμανία	369.254	489.033	32%
Δανία	17.766	26.845	51%
Ἀμερικὴ	1.538.426	2.355.000	53%
Αὐστρία	51.091	88.206	73%
Γαλλία	184.387	326.672	77%
Τουρκία	9.920	21.362	115%
Ἰταλία	117.289	330.702	182%
Ἑλλὰς	3.290	20.856	534%

Ὕστερα ἀπὸ τὶς φοβερὲς διαπιστώσεις τῶν δύο παραπάνω πινάκων θὰ ἤθελα νὰ ἐρευνήσουμε τὸ ἀτύχημα ἀπὸ δύο πλευρές: Τί φταίει ποὺ αὐξάνεται τόσο πολὺ στὴ χώρα μας καὶ τί μπορεῖ νὰ γίνη γιὰ νὰ περιοριστῆ τὸ κακό.

Ἔχει τονισθεῖ κατὰ κόρο καὶ γενικὰ πιστεύεται ὅτι ἡ αὔξηση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν αὐτοκινήτων στὴ χώρα μας προκάλεσε καὶ τὴν αὔξηση τῶν τροχαίων ἀτυχημάτων. Βέβαια ὑπάρχει κάποια συνάρτηση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θυμάτων μὲ τὰ κυκλοφοροῦντα ὀχήματα, ἀλλὰ μπαίνει τὸ ἐρώτημα: Εἶναι πραγματικὰ πολλὰ τὰ κυκλοφοροῦντα ὀχήματα καὶ εἶναι αὐτὸς ὁ λόγος τῶν πολλῶν ἀτυχημάτων; Ἂς ψάξουμε λοιπὸν τὶς σχετικὲς στατιστικὲς καὶ τοὺς ἀριθμοὺς γιὰ νὰ ὁδηγηθοῦμε σὲ σωστὸ συμπέρασμα.

1. Σχέσις κυκλοφορούντων αὐτοκινήτων πρὸς τὸν πληθυσμό. Ὁ παρακάτω πίνακας δείχνει τὸν ἀριθμὸ τῶν ἀτόμων ποὺ ἀντιστοιχεῖ σὲ κάθε αὐτοκίνητο στὶς διάφορες χῶρες (στατιστικὴ 1970).

Η.Π.Α.	2,3	ἄτομα
Σουηδία	4.3	»
Γαλλία	5.2	»
Μ. Βρετανία	5.7	»
Δ. Γερμανία	6.5	»
Ἰταλία	12,2	»
Ἑλλὰς	2.4	»
Κύπρος	2,5	»

Βέβαια ἡ ἀναλογία αὐτὴ σήμερα ἔχει ἀλλάξει διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν αὐτοκινήτων ἔχει ξεπεράσει τὶς 900.000. Πρέπει ὅμως νὰ σημειωθῆ ὅτι καὶ τῶν ὑπολοίπων χωρῶν ἡ ἀναλογία τοῦ αὐτοκινήτου πρὸς τὸν πληθυσμὸ ἔχει μεταβληθῆ μὲ ἀποτέλεσμα ἡ θέση τῆς χώρας μας στὸν παραπάνω πίνακα νὰ μὴν ἀλλάζει.

2. Σχέσις κυκλοφορούντων αὐτοκινήτων πρὸς τὸ ὁδικὸν δίκτυον. Ἡ Βρεταννικὴ ὁδικὴ ὁμοσπονδία μᾶς δίνει τὸν ἀκόλουθο πίνακα ποὺ δείχνει τὸν ἀριθμὸ τῶν αὐτοκινήτων ποὺ ἀντιστοιχοῦν σὲ κάθε ὁδικὸ μίλι.

Μ. Βρεταννία	38,5
Δ. Γερμανία	31
Σουηδία	26,3
Ἑλβετία	28,4
Ἰταλία	25
Η.Π.Α.	22
Ὁλλανδία	20,7
Δανία	18,5
Βέλγιον	19,9
Γαλλία	16,4
Ν. Ζηλανδία	13,8
Ν. Ἀφρικὴ	13,2
Νορβηγία	12,2
Καναδᾶς	11,9
Αὐστραλία	8,8
Φινλανδία	8,1
Ἑλλὰς	6,3
Ἰρλανδία	4.6
Τουρκία	4,1

Δηλαδὴ βλέπουμε ὅτι ἡ Ἑλλάδα ἔρχεται μόλις 17η ὑπερέχουσα μόνο τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας.

3. Ἀπὸ τοὺς δύο πίνακες ποὺ παρέθεσα διαπιστοῦται ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν κυκλοφορούντων αὐτοκινήτων σὲ σχέση μὲ τὸ ὁδικὸν δίκτυο καὶ τὸν πληθυσμὸ δὲν εἶναι μεγάλος, συγκρινόμενος μὲ ἄλλες χώρες ὥστε νὰ δικαιολογεῖται τὸ προβάδισμα εἰς τὸν ἀριθμὸ τῶν ἀτυχημάτων.

Καὶ τίθεται τὸ ἐρώτημα: Ἔχει ἡ χώρα μας τὸ προβάδισμα σὲ θύματα ἀπὸ τροχαῖα ἀτυχήματα; Δυστυχῶς πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμε ὅτι βρισκόμαστε στὴν κορυφὴ τοῦ πίνακα.

Παρακάτω σᾶς δίνω πίνακα, ποὺ δείχνει σὲ πόσα αὐτοκίνητα ἀντιστοιχεῖ κάθε τραυματίας καὶ κάθε νεκρός, σύμφωνα μὲ στατιστικὴν τοῦ ἔτους 1961.

Αὐτοκίνητα	Τραυμ.	Αναλογ. τρ. πρὸς αὐτοκ.	Νεκροὶ	Αναλογ. νεκρῶν πρὸς αὐτοκ.
ΗΠΑ	76.000.000	1.000.000	1:76	38.000 1:2.000
Γαλλία	8.700.000	187.202	1:46	8.000 1: 1087
Μ. Βρετανία	9.000.000	326.933	1:27	7.019 1: 1282
Δ. Γερμανία	6.160.000	404.254	1:15	14.160 1: 435
Ἰταλία	3.300.000	167.798	1:20	8.000 1: 412
Ἑλλὰς	129.148	10.116	1:13	480 1: 269

Στὰ ἑπόμενα χρόνια ἡ παραπάνω ἀναλογία στὴν χώρα μας μετεβλήθη ὡς ἑξῆς:

Ἔτος 1968 Αὐτοκίνητα 330.402, τραυματίαι 21.116, ἀναλογία 1 πρὸς 16. Νεκροὶ 740, ἀναλογία 1 πρὸς 446.

Ἔτος 1977 Αὐτοκίνητα 900.000 τραυματίαι 27.472, ἀναλογία 1 πρὸς 33. Νεκροὶ 1507 ἀναλογία 1 πρὸς 597.

Δυστυχῶς δὲν ὑπάρχουν διὰ τὴν τελευταία 15ετία συγκριτικὰ στοιχεῖα ἀπὸ τὶς ἄλλες χῶρες γιὰ νὰ διαπιστώσουμε ἂν ἔχουμε σημειώσει πρόοδο καὶ ποιὸ εἶναι τὸ μέγεθός της. Ὁπωσδήποτε ὅμως νομίζω πὼς ἡ θέση μας στὸν πίνακα δὲν ἀλλάζει γιατὶ καὶ οἱ ἄλλοι λαοὶ θὰ ἔχουν βελτιώσει τὴν ἀναλογία τους ἀπὸ τὸ 1961 καὶ ὕστερα. Ἀπὸ ὅσα ἐξέθεσα συνάγεται ὅτι δὲν εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν κυκλοφορούντων ὀχημάτων ὑπεύθυνος τῶν πολλῶν καὶ συνεχῶς αὐξανομένων ἀτυχημάτων στὸν τόπο μας ἀλλὰ ἂς τὸ παραδεχτοῦμε, ὁ κακὸς τρόπος ποὺ ὁδηγοῦμε καὶ κυκλοφοροῦμε, αὐτοκίνητα καὶ πεζοί. Ἀπὸ τὴν ἀνάλυση τῶν στοιχείων ποὺ δίνει ἡ Τροχαία στὴν χώρα μας προκύπτει ὅτι:

α) Τὰ ἀτυχήματα ποὺ ὀφείλονται στοὺς ὁδηγοὺς εἶναι δέκα φορὲς περισσότερα ἀπὸ τὰ ὀφειλόμενα στοὺς πεζούς.

6) Ἀπὸ τὰ αἴτια τῶν ἀτυχημάτων πρώτη θέση κατέχει ἡ ὑπερβολικὴ ταχύτης, καὶ ἀκολουθοῦν ἡ παραβίαση τῆς προτεραιότητος, παραβίαση σημάτων, ἀντικανονικὸ προσπέρασμα κ.λ.π.

Ἡ μέθη δὲν δημιουργεῖ πολλὰ ἀτυχήματα στὸν τόπο μας ἐνῶ σὲ ἄλλες χῶρες ἀποτελεῖ πρόβλημα. Κατὰ τὴν στατιστικὴ τοῦ Ἰνστιτούτου «Ἐμεῖς καὶ ὁ Δρόμος» τῆς Δ. Γερμανίας 40% τῶν θανατηφόρων ἀτυχημάτων ὀφείλονται στὴν μέθη. Τὸ ἴδιο ποσοστὸ ἀναφέρεται γιὰ τὴν Σουηδία Δανία καὶ Γαλλία, ἐνῶ στὴν Ἀμερικὴ φθάνει τὸ 68%. Ἀπὸ τὰ ὀφειλόμενα στοὺς πεζοὺς αἴτια πρῶτο ἔρχεται ἡ ἀφηρημάδα. Τί μπορεῖ νὰ γίνη:

1) Νὰ ἱδρυθῆ μιὰ ὑπηρεσία στὸ Ὑπουργεῖο Κοιν. Ὑπηρεσιῶν, ποὺ νὰ συγκεντρώνει νὰ ἀναλύη καὶ νὰ μελετᾶ τὰ στοιχεῖα κάθε ἀτυχήματος, γιὰ τὴν ἐξαγωγὴ σωστῶν συμπερασμάτων καὶ πρόταση γιὰ λήψη ἀπαραιτήτων μέτρων. 2) Νὰ περιορισθοῦν οἱ ὧρες ἐργασίας στοὺς ἐπαγγελματίες ὁδηγοὺς καὶ νὰ καταστῆ ὑποχρεωτικὴ ἡ ὕπαρξη συνοδηγοῦ στὶς ὑπεραστικὲς γραμμές. 3) Νὰ καθιερωθῆ τὸ ἀτομικὸ βιβλιάριο ποιότητος καὶ ἱκανότητος κάθε ὁδηγοῦ, στὸ ὁποῖο θὰ ἐγγράφεται κάθε παράβαση καὶ θὰ ἀποτελεῖ τὸν καθρέπτη τοῦ κατόχου. 4) Νὰ ἐφαρμοσθῆ μὲ αὐστηρότητα ὁ Κώδικας Ὁδικῆς Κυκλοφορίας καὶ νὰ ἀφαιρεῖται ἡ ἄδεια ὁδηγήσεως, ὄχι μόνο στοὺς κατ' ἐπανάληψιν προκαλέσαντες ἀτυχήματα, ἀλλὰ καὶ σὲ ἁπλῆ παράβαση, ποὺ, ἂν καὶ δὲν προεκλήθη ἀτύχημα, ὅμως δημιουργεῖ συνθῆκες ἀτυχήματος, π. χ. παρκάρισμα ἀμέσως μετὰ στροφή, ὁδήγηση χωρὶς φῶτα, ἐπιδεικτικοὶ ἐλιγμοὶ κ.λ.π. 5) Ἐλαφρὲς ποινὲς ὅπως π.χ. πρόστιμα, νὰ ἀποφασίζονται καὶ νὰ ἐπιβάλλονται ἀμέσως ἀπὸ τὸν διαπιστώσαντα τὴν παράβαση τροχονόμον γιὰ λόγους εὐνοήτους. 6) Νὰ γίνη αὐστηρότερος ἰατρικὸς ἔλεγχος στοὺς ὑποψηφίους ὁδηγούς, ἰδιαίτερα ἀπὸ ψυχιατρικῆς ἀπόψεως καὶ νὰ μὴν εἶναι ἄμοιρος εὐθυνῶν ὁ χορηγήσας τὸ πιστοποιητικὸ ἱκανότητος ἰατρός, στὴν περίπτωση ποὺ ἀποδειχθεῖ ὅτι προϋπάρχουσα πάθηση ἔπαιξε τὸν ρόλο της στὸ ἀτύχημα. 7) Νὰ μὴν χορηγεῖται ἄδεια ὁδηγήσεως πρὸ τοῦ 20οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας.

8) Νὰ ἐκπαιδεύονται ὑποχρεωτικὰ οἱ ὑποψήφιοι ὁδηγοὶ μοτοποδηλάτων κ.λ.π. δικύκλων. 9) Νὰ ὑπάρξη ἔλεγχος συντηρήσεως κάθε ὀχήματος. 10) Νὰ ὑπάρξουν καὶ νὰ ἐπιβάλλονται ποινὲς καὶ γιὰ τοὺς πεζούς, ποὺ διασχίζουν ἀπερίσκεπτα τὸν δρόμο ἢ δὲν σέβονται τοὺς σηματοδότες.

11) Νὰ ἐνταθῆ ἡ προσπάθεια κατασκευῆς καλοῦ ὁδικοῦ δικτύου ἀπὸ πλευρᾶς ὁρατότητος, σηματοδοτήσεως, κλίσεως τῆς ὁδοῦ κ.λ.π. καὶ 12) Νὰ ὀργανωθῆ τὸ σύστημα ταχείας καὶ ἀσφαλοῦς μεταφορᾶς ἀπὸ τὸν τόπο τοῦ ἀτυχήματος στὰ Νοσοκομεῖα, μὲ σωστὰ ἐκπαιδευμένο προσωπικὸ καὶ ἄρτια ἐξοπλισμένα ὀχήματα. Στὴν Ἀμερικὴ ἔχει ὑπολογισθῆ ὅτι πλέον τῶν χιλίων ἀτόμων κάθε χρόνο θὰ ἐπιζοῦσαν ἐὰν ἐτύχαιναν ταχείας μεταφορᾶς καὶ τα χείας περιθάλψεως εἰς τὰς μονάδας ὑποδοχῆς.

Ἡ συγκρότηση καὶ ἡ λειτουργία τῶν μονάδων, ποὺ θὰ ὁρῆ περίθαλψη ὁ τραυματίας εἶναι ἕνα ἄλλο θέμα ποὺ θὰ μᾶς ἀποσχολήση ἄλλη φορά.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ Χ. ΣΟΛΩΜΟΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ
Πωλῶ-Ἀγοράζω
ΣΕ ΚΑΛΕΣ ΤΙΜΕΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 66 ΤΗΛ. 27 33 65

ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΕΣ ΑΜΥΝΟΝΤΑΙ

Ἡ «ἐπανάσταση τοῦ σέξ» ἄρχισε σιγά-σιγὰ νὰ ὑποχωρεῖ

Πῶς ἐξηγεῖται ἡ γρήγορη καὶ ἐντυπωσιακὴ κυριαρχία της

ΞΑΝΑΓΥΡΙΖΕΙ Ο ΡΟΜΑΝΤΙΚΟΣ ΕΡΩΣ

ΛΟΝΔΙΝΟ. (Ἰδ. Ὑπ.) Ἡ «ἐπανάσταση τοῦ σέξ» περνᾶ κι' αὐτὴ μὲ τὴ σειρά της στὴν ἱστορία, ὅπως κάθε ἄλλη «ἐπανάσταση» κοινωνικῆς μορφῆς, ποὺ χαρακτήρισαν τὴν μεταπολεμικὴ ἐποχὴ σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμο. Ἡ περίφημη «σεξουαλικὴ ἐλευθερία» τὸ βασικὸ σύνθημα αὐτῆς τῆς «ἐπανάστασης» εἶναι πλέον τρόπος ζωῆς γιὰ πολλὰ ἑκατομμύρια ἀνθρώπων σὲ ὅλα τὰ πλάτη καὶ τὰ μήκη τῆς γῆς καὶ περισσότερο βέβαια στὸν δυτικὸ κόσμο, ποὺ δέχτηκε τὶς ἐπιδράσεις τῶν διαφόρων κινημάτων γύρω ἀπὸ τὸ σὲξ καὶ διαμόρφωσε μία νέα —ὡς ἕνα σημεῖο— κοινωνικὴ ἠθικὴ στὸν τομέα τῶν σεξουαλικῶν ἐλευθεριῶν.

Στὴν Εὐρώπη ἡ σεξουαλικὴ ἐλευθερία ἔφερε μιὰ ἀνεκτικότητα τῶν λαῶν ἀπέναντι σὲ καταστάσεις ποὺ ἄλλοτε δὲν μποροῦσαν ἀκόμη νὰ διανοηθοῦν οἱ συντηρητικοί.

Ἡ ἀλλαγὴ στὴν ἐρωτικὴ συμπεριφορὰ τῶν ἀνθρώπων μὲ τὴ «σεξουαλικὴ ἐπανάσταση» ὑπῆρξε ριζική. Στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖς, στὴν Εὐρώπη, στὴν Ἰαπωνία καὶ βέβαια στὴ Βρεταννία, ὁ ἀντίκτυπος τῆς ἀλλαγῆς, ἡ ἀπήχηση τῆς «σεξουαλικῆς ἀπελευθέρωσης», ἦταν πολὺ μεγαλύτερη ἀνάμεσα στὶς τάξεις τῆς νεολαίας.

Ἡ λειτουργία τοῦ κοινωνικοῦ συστήματος, ἡ ἐλαστικότητα τῶν νόμων, ἡ θεσμοποίηση σχέσεων ποὺ ἄλλοτε δὲν μποροῦσαν νὰ χαρακτηρισθοῦν νόμιμες ἢ παραδεκτὲς ἀπὸ τὴν τρέχουσα ἠθική, τὰ διάφορα κοινωνικὰ κινήματα τῆς νεολαίας — ἡ κοινωνία τῆς εὐμάρειας ποὺ διευκόλυνε τὶς διεθνικὲς ἐπαφὲς τῶν νέων καὶ ἔφερνε πολὺ πιὸ γρήγορα τὰ κινήματα τὸ ἕνα κοντὰ στὸ ἄλλο, ἀκόμη ἡ ἐπανάσταση τῶν γυναικῶν καὶ κείνη τοῦ «τρίτου φύλου» — μὲ νομιμοποίηση τῆς ὁμοφυλοφιλίας σὲ πολλὲς χῶρες — αὐτὰ καὶ ἄλλοι παραπλήσιοι παράγοντες, ἔπαιξαν ἀποφασιστικὸ ρόλο στὴν ἐξέλιξη τῆς σεξουαλικῆς ἐπανάστασης, ποὺ κυριάρχησε στὸν δυτικὸ κόσμο. (Γιὰ τὸν ἀνατολικὸ δὲν μποροῦμε νὰ μιλήσουμε ὑπεύθυνα, γιατὶ ἐκεῖ ὁλόκληρο τὸ κοινωνικὸ σύστημα ἐλέγχεται ἀπὸ τὸ κράτος καὶ εἶναι γνωστὸ ὅτι παρόμοιες «ἐπαναστάσεις» δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναπτυχθοῦν...).

Πολλοὶ ὑποστηρίζουν ὅτι ἡ σεξουαλικὴ ἐπανάσταση ὑποδαυλίστηκε ἀπὸ τὸν κινηματογράφο μὲ τὰ «πορνὸ» φίλμ ἢ ἀπὸ τοὺς ἐκδοτικοὺς οἴκους καὶ τὰ «πορνὸ-σόπ» ἀλλὰ αὐτὸ εἶναι ἀληθινὸ μόνο ἐν μέρει. Νὰ μὴ ξεχνᾶμε — ὅπως σημειώνουν οἱ κοινωνιολόγοι — ὅτι ὁ κινηματογράφος ἄρχισε νὰ ἀσχολεῖται μὲ τὶς ταινίες τολμηροῦ σὲξ καὶ «πορνό», ὅταν πιὰ τὸ κῦμα τῆς σεξουαλικῆς ἐλευθερίας εἶχε καλύψει ὁλόκληρη τὴν Εὐρώπη καὶ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες. Ὁ κινηματογράφος ἐκμεταλλεύτηκε, βασικά, τὶς συνθῆκες γιὰ ἐμπορικοὺς λόγους. Δὲν ὑπῆρξε ἐξ ἀρχῆς ὄργανο τῆς σεξουαλικῆς ἐπαναστάσεως.

Ἔρευνες καὶ σφυγμομετρήσεις γιὰ τὸν βαθμὸ κυριαρχίας τῶν σεξουαλικῶν ἐλευθεριῶν σὲ κάθε χώρα, γίνονται παντοῦ. Τὰ πορίσματα συγκρίνονται καὶ μὲ βάση ἕνα μέσο ὅρο ἀναλογιῶν, βγαίνουν τὰ συμπεράσματα, ποὺ ἀπηχοῦν τὴν πραγματικὴ κατάσταση. Ἔτσι, μιὰ πρόσφατη διεθνὴς ἐργασία πάνω στὸν τομέα αὐτό, παρουσίασε τὴν παρακάτω εἰκόνα:

Στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖς καὶ τὴν Εὐρώπη, μὲ σχετικὲς ἀναλογίες ποὺ κυμαίνονται ἀπο θέμα σὲ θέμα, ἀλλὰ γενικὰ εἶναι σταθερὲς στὸ εὐρύτερο πεδίο — ἀντικείμενο τῆς σφυγμομετρήσεως, ἐνῶ πρὶν 15 χρόνια οἱ ἄνδρες παραδέχονταν ὅτι εἶχαν ἐξωσυζυγικὲς σχέσεις κατὰ ἕνα ποσοστὸ ποὺ πλησίαζε τὸ 3% , σήμερα περισσότεροι ἀπὸ 25% τῶν ἀνδρῶν ποὺ πῆραν μέρος στὴν ἔρευνα, παραδέχονται ὅτι ἔχουν σχέσεις καὶ μὲ ἄλλες γυναῖκες. Εἶναι χαρακτηριστικὸ ὅτι μεγάλο ποσοστὸ αὐτῶν τῶν «ἄλλων» γυναικῶν, εἶναι κορίτσια κάτω τῶν 20 ἐτῶν... (αὐτὸ ἀφορᾶ κυρίως τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, ὅπου καὶ ἡ πορνεία ἀνηλίκων εἶναι διαδεδομένη σὲ εὐρύτατη κλίμακα καὶ θεωρεῖται σὰν συνέπεια ἀκριβῶς τῆς «σεξουαλικῆς ἐπαναστάσεως» καὶ τῆς χαλαρῆς ἀντιδράσεως τῆς οἰκογένειας).

Ἀλλὰ καὶ οἱ γυναῖκες ποὺ ἔχουν σήμερα «ἐξωσυζυγικὲς» σχέσεις, φτάνουν κατὰ μέσο ὅρο στὴν Εὐρώπη καὶ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, γύρω στὸ 10% ἐνῶ πρὶν 15 χρόνια τὸ ποσοστὸ ἦταν μόνο 3%.

Μιὰ ἐντυπωσιακὴ διαφορὰ πιστοποίησαν ἐπίσης οἱ ἔρευνες καὶ σφυγμομετρήσεις σὲ κάτι ἄλλο: Ἀγόρια καὶ κορίτσια κάτω τῶν 17 ἐτῶν στὴν Εὐρώπη καὶ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες ποὺ παραδέχονται ὅτι ἔχουν ὁλοκληρώσει τὶς σεξουαλικὲς σχέσεις τους, καλύπτουν ποσοστὸ ποὺ ξεπερνᾶ τὸ 30%, ἐνῶ πρὶν 15 χρόνια αὐτὸ τὸ ποσοστὸ δὲν ξεπερνοῦσε τὸ 10%.

«Ναί, λένε τώρα τὰ ἀγόρια καὶ πολλὰ ἀπὸ τὰ κορίτσια, γνωρίζουμε τὸν ἔρωτα στὴν πλήρη σεξουαλικὴ μορφή του. Κανένας δὲν μᾶς ἐμποδίζει. Δὲν τὸ θεωροῦμε κακὸ ἢ ἀνήθικο. Ζοῦμε τὴν ἐποχή μας».

Κάποτε τὸ νὰ ὁμολογήσει ἕνα κορίτσι 13 ἐτῶν ὅτι «εἶχε τὴν πρώτη σεξουαλικὴ ἐμπειρία» του, ἦταν μιὰ περίπτωση ποὺ προκαλοῦσε κοινωνικὴ ἐντύπωση τέτοια, ὥστε οἱ καθὼς πρέπει ἄνθρωποι νὰ κουνοῦν μὲ ἀπογοήτευση καὶ οἴκτο, ἀλλὰ καὶ ὀργὴ τὰ κεφάλια. Σήμερα, τὸ 13% τῶν κοριτσιῶν ἀπὸ 13—15 ἐτῶν καὶ τὸ 23% τῶν ἀγοριῶν τῆς ἴδιας ἡλικίας παραδέχονται ὅτι ἔχουν γνωρίσει τὴ σεξουαλικὴ ἐμπειρία. Ἡ «ἐπανάσταση» προχώρησε σὲ βάθος...

Ἀλλὰ τί σημαίνουν ὅλα αὐτά; Ὅτι ἡ σεξουαλικὴ ἐπανάσταση ἔφτασε στὴν ἀκμή της, ἢ ἔχει ἀκόμη νὰ διανύσει ἀνοδικὴ πορεία; Τὰ φαινόμενα τοῦ καιροῦ δείχνουν ὅτι, δὲν πρόκειται βέβαια νὰ ἐπιστρέψουμε στὴν ἐποχὴ ποὺ μιὰ κοπέλλα 25 ἐτῶν θὰ βάδιζε στὴν ἐκκλησία γιὰ νὰ παντευτεῖ τὸν καλό της χωρὶς προηγουμένως αὐτὸς — ἢ κάποιος ἄλλος —νὰ «ἔχει ἁπλώσει χέρι», ἐπάνω της. Ἡ κοινωνία διαμόρφωσε τὸ πλαίσιο μέσα στὸ ὁποῖο μετατοπίζονται καὶ ρευστοποιοῦνται οἱ θεσμοί, τὰ ἤθη, οἱ κοινωνικὲς ἀξίες, τὰ νομολογικὰ δεδομένα. Ἡ ἀνεκτικὴ σημερινὴ κοινωνία, ὅμως, ἄρχισε ν' ἀμύνεται κατὰ τῶν ὑπερβολῶν, αὐτὸ γίνεται ἀντιληπτὸ σιγὰ — σιγά. Ὑπάρχει μιὰ τάση ἀνασχέσεως τοῦ ρεύματος τῆς κοινωνικῆς ἐλευθερίας τητας. Ἡ «σεξουαλικὴ ἐπανάσταση» θέλησε νὰ καθιερώσει ἕνα πρότυπα, ἀλλὰ δὲν τὸ κατάφερε σε. Ἡ ἐπιστροφὴ τῶν νέων στὸ ρομαντισμὸ εἶναι ἕνα ἀλλο σημεῖο ὅτι τελικὰ ἡ ἐπανάσταση «θὰ φάει τὰ παιδιά της» λένε καὶ γιὰ τὶς πολιτικὲς ἐπαναστάσεις.

Ὄχι — λένε οἱ εἰδικοί — θὰ γυρίσουμε στὸ παλιὸ σχῆμα τῆς γυναίκας «παιδιά, ἐκκλησία, κουζίνα». Ἀλλὰ καὶ δὲν φτάσουμε στὴ γενίκευση τοῦ νοσήμαντου «τὸ σὲξ γιὰ σὲ ὅλα». Ὅπως ὁ ἄνθρώπινος — καὶ θε ζωντανὸς — ὀργανισμὸς νεται μὲ τὰ ἀντισώματα στὴν εἰσβολὴ τῶν μικροβίων ξωθεν, ἔτσι καὶ οἱ κοινωνίες, περάσουν τὴ δοκιμασία τῆς ρους ἐξευτελισμοῦ, ἐπιστρέφουν τὰ ἀντισώματά τους καὶ μύνονται. Μόνο ἔτσι ἐπιβιώνει. Ὁ σεξουαλισμὸς, σὰν κίνημα ἔχει τὴν τύχη τῶν ἄλλων κοινωνικῶν κινημάτων, ποὺ ἄφησαν ὁρισμένα ἴχνη καὶ ἐπηρέασε σὲ μόνιμη βάση ὡς ἕνα βαθμὸ τὴν κοινωνικὴ ἐξέλιξη, ἀλλὰ ἴδια ὑπεχώρησαν καὶ ἐβάθησα στὸ πέρασμα τοῦ χρόνου.

'Αριθμὸς 1180

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 237)28—6—1978 Α' Ἐπαναληπτικοῦ Προγράμματος ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ τοῦ Δικαστικοῦ Ἐπιμελητοῦ τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν Γεωργίου Μιχ. Χριστοδουλοπούλου. Ἡ Συμβολαιογράφος Πατρῶν Ἀλμαγία σύζυγος Ἀργυρίου Δρούζα, τὸ γένος Χαραλάμπους Χρυσοῦ, κατοικοεδρεύουσα εἰς Πάτρας ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος, δηλο ποιῶ ὅτι τὴν δεκάτην ἑβδόμην (17ην) τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ὀγδόου (1978) ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ ὥρας 10ης π.μ. μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς τοιαύτης, ἐνώπιόν μου ἢ ἐνώπιον παντὸς νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου, καὶ ἔξωθι ἢ καιροῦ μὲ ἐπιτρέποντος ἔσωθι τῆς κεντρικῆς εἰσόδου τῆς ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Δημ. Γούναρη ἀριθμὸς 25 κειμένης Πολυκατοικίας, ἔνθα τὸ Συμβολαιογραφεῖον μου, ἐκτίθεται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμόν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ συμφώνως πρὸς τὸ ἄνω πρόγραμμα πλειστηριασμοῦ, τὸ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 213)21 —4—1978 κατασχετηρίου ἐκθέσεως τοῦ δικαστικοῦ ἐπιμελητοῦ τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν κ. Γεωργίου Χριστοδουλοπούλου, ἀναγκαστικῶς κατασχεθὲν κινητὸν πρᾶγμα (μηχάνημα) τῆς κυριότητος, νομῆς καὶ κατοχῆς τῆς ὀφειλέτιδος ἐν Πάτραις ἐδρευούσης ἑταιρείας περιωρισμένης εὐθύνης ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΒΗΜΚ ΕΠΕ», νομίμως ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τῶν νομίμων ἐκπροσώπων καὶ διαχειριστῶν αὐτῆς, τῇ ἐπισπεύσει τῆς ἐν Πάτραις ἐδρευούσης ὁμορρύθμου ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΑΦΟΙ Π. ΣΤΑΣΙΝΟΥ Ο.Ε.» νομίμως ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τῶν νομίμων ἐκπροσώπων καὶ διαχειριστῶν αὐτῆς καὶ τοῦ ὁποίου (μηχανήματος), ἡ περιγραφὴ ἔχει ὡς ἀκολούθως: Ἓν ὑδραυλικὸν ἠλεκτρικὸν ψαλίδιον κοπῆς λαμαρινῶν μέχρι πάχους 6,30 χιλιοστῶν, μάρκας «ECLERER» ἐλβετικῆς προελεύσεως, μετὰ τοῦ ἠλεκτρικοῦ κινητῆρος του (μοτέρ) 10 HP, χρώματος πρασίνου σιδηρᾶς κατασκευῆς, διαστάσεως μήκους 3,05 μέτρα, ἡμικαινουργοῦς, ἐν λειτουργίᾳ καὶ ἐν καλῇ καταστάσει, μετὰ παντὸς συστατικοῦ του. Τοῦτο λόγῳ δυσκόλου μεταφορᾶς του παραμένει ὑπὸ τὴν μεσεγγύησιν καὶ ἀσφαλῆ φύλαξιν τῆς ἰδίας ὀφειλέτιδος, ἑταιρείας, θέλει δέ παραδοθῆ ἐν καιρῷ εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον κατὰ τὴν ἡμέραν τελέσεως τοῦ πλειστηριασμοῦ. Ὁ ἀνωτέρω πλειστηριασμὸς τελεῖται ἵνα πληρωθῆ ἡ ἄνω ἐπισπεύδουσα ἑταιρεία τὰ ὀφειλόμενα εἰς αὐτὴν ποσὰ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 102)1978 διαταγῆς πληρωμῆς τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Πατρῶν ἅτινα εἶναι τὰ ἑξῆς: 1) Διὰ κεφάλαιον δραχμαὶ 200.000 νομιμοτόκως ἀπὸ 11—3—1978 2) Διὰ τόκους τοῦ ἄνω κεφαλαίου μέχρι 23—3— 1978 δραχμαὶ 1.000 3) Διὰ δικαστικὴν δαπάνην δραχμαὶ 4.500 4) Δι' ἀπόγραφον ἀντίγραφον, σύνταξιν ἐπιταγῆς κ.λ.π. δραχμαὶ 9.750 καὶ τὰ κονδύλια 2, 3 καὶ 4 νομιμοτόκως ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἐπιταγῆς καὶ ἅπαντα ἕως ἐξο